

Universitätsbibliothek Paderborn

**Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè
fidelis & verè devoti ...**

... De Excellentiis Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. Sanctissima Virgo consecravit se Deo ab infantia sua nuncupandô
votum de conservanda perpetuò Virginitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

D. Thom.
3. p. q. 17.
s. 7.

uti congruum erat supereminenti dignitati Mattis JESU CHristi. Sanctus Thomas, qui negare videtur illi rationis usum in ventre Matris suæ, non id facit, nisi quia timet, derogare id honori JESU Christi, eoque videatur assimilati ex hoc Mater suo Filio. Sed abjiciamus hunc timorem, cum magna adhuc occurrat differentia inter hæc duo: habere ex privilegio rationis usum, idque transeuntes, & habere illum continuo ex seipso, & ex natura. Unum est prærogativa solius Filij Dei, & alterum est privilegium Sanctissimæ ipsius Matris.

O Mater admirabilis! Ecce velimus statuere limites favoribus Dei erga te, cum videamus nec Deum posuisse hos illis, donando tibi Filium tuum Unigenitum? Interrogarem hic, sicut Sanctus Paulus: *Quomodo cum illo non omnia donavit?* Quid potest isti dare, quod illo non sit minus? Revereor ex toto corde meo, & amplector opinionem Theologorum, admittentium plerumque u-

niversalem hanc regulam, quod credendum sit, Deum omnes prærogativas, quas quibusvis concessit Sanctis, concessisse etiam Matris suæ. Sed vellem ipsos hanc adhuc magis ampliare, nec restri gere ad hæc solum; optarem enim ut dicarent, quod, quidquid magnum Deus dare potest puræ ali cui creaturæ; quodquidquid congruum est supremæ dignitatis Matris Dei, credendus sit illi dedisse; quodque unico verbo, id omnem, quodminus est Deo, quamvis sit maximum, quod vel dicere vel cogitare possumus, nunquam sit nimium, ad declarandum omnes ipsius excellentias. Vellem denique, ut crederent omnes, quod magis appropinquet ipsa ad perfectiones DEI, quam ceterarum creaturarum imperfectiones; sive que, quando loquendum est de ipsa, non attendi debeat id, quod aspicitur in creaturis, sed quod est in DEO, quodque incompatibile non sit cum statu creaturæ suprà ceteras omnes. privilegiatae.

ARGUMENTUM.

*Sanctissima Virgo consecravit se Deo ab infan-
tia sua nuncupando votum de conservanda perpetua
Virginitate.*

ARTICULUS II.

Omnia admirabilia sunt in Sanctissimâ Matre DEI, omnia sunt privilegiata,

omnia excedunt id, quod dicitur potest de ceteris Matribus. Sanctus Epiphanius valde prudenter obser-

observat, nunquam aliquem fuisse, qui loquens de MARIA, non appellaverit ipsam Virginem per autonomiam; & quando etiam nominatur Mater Dei, quod est elegiorum ipsius principium, adiungi solet nomen Virginis, & dicitur Virgo Mater Ecclesia can-

Car. appellatur MARIA Virgo Virginum.

tat & ubique plena voce resonat de ipsa: *Sancta Virgo Virginum;* ex eadem ratione, quam enuntiat de JESU CHRISTO, quod sic:

Rex Regum, & Dominus Dominantium. Regem Regum appellat ipsum, dicere volens, quod ipse Rex sit ita transcendens omnem potestatem & dignitatem regiam, ut ceteri Reges intuitu ipsius Reges amplius non sint, sed simplices subditi; quod Dominus dominantium sit, eoque respexit. Quo ipsius omnes alij Domini, non amplius sint Domini, sed mercantia, famuli & servi. Sic MARIA Mater Dei est Virgo Virginum, eoque intuitu ipsius omnes aliæ Virgines minoris sint, quam Virgines. Quare hoc? nisi quod ipsius Virginitas obtineat prærogativas & excellentias incomparabiles supra omnes alias. In quo, interrogavi ipsum? Transcendit illam, inquit, omnium filiorum Adæ; excellit etiam illam Angelorum; Imitatur mirum in modum illam Dei ipsius. Haec propositiones videbantur nobis ab initio admodum peregrinæ, sed harum veritatem nobis ita demon-

stravit, ut firmissimam illis adhiberemus fidem.

An dubitatis, prosequitur, quia ipsa sit Virgo Virginum, id est, Virgo incomparabiliter excellens ceteros omnes filios Adæ? Videte præuentem illam tot millionibus aliarum Virginum, quæ devove-

*Psal. 44:1
Ipsa contum
lit estimatio
nem &
gloriæ Vir
ginis.*

tunt se Deo post ipsam: *Adducuntur Regi Virgines post eam;* id est, postquam ipsa sublimavit omnium prima gloriam puritatis Virginialis, quæ hactenus nullius erat existimationis, sed potius ducebatur probro in lege antiquâ, in quâ cum haberetur honori locupletari filii, opprobrium credebant carere illis; cumque omnes aucepissent fœunditatem matrimonij, velut gloriosam quandam benedictionem, fugiebant Virginitatem sterilitatis comitem, velut maledictionem quandam ignominiosam. Quis est, qui erexit Virginitatem è statu tam abjecto & despiciibili, illamque redidit adeò gloriosam & honorabilem, ut triumphaverit postmodum in tot ac tantis legionibus Sanctorum Virginum, quæ extiterunt posthac summum Ecclesiæ ornamentum? Nónne hæc Sanctissima Origenes? Virgo erat? Origenes dicebat jam olim, primicias Virginitatis virorum esse JESUM Christum, & hanc mulierum suam trahere gloriam ex illâ Virginis Sanctissimâ. An visum est unquam, quod aliquis conciliaverit sibi plus reveren-

R. P. Isaac Consultor, Tom. III.

F. f: tiz,

tia, etiam apud profligatissimos quosque quam ex puritate Virginali? si queris, unde hoc oratur, dico, id esse parvum quendam radium gloriae ex incomparabili hac Virginitate Sanctissime Matris Dei, resurgentis in illa; si ergo ipsis est gloria, ex eo, quod sint Virgines; quanta abundantia & superabundantia gloriae exinde dimanabit in Virginem Virginum?

Honor ab antiquis exhibitus Virginibus Vestalibus cedit honori, qui debetur Sanctissima Virginis.

Volvi insinuare hic unicum verbum: Virgines Vestales in tanto honore erant Romae ante Nativitatem Sanctissimae Virginis, ut venerationi essent quasi vivæ quædam divinitates, ita ut, si Imperator aliquam in plateis haberet obviam, ipsis cederet, immo recederet omnino, non audens ex reverentia ipsis appropinquare. Quid cogitas, respondit mihi? an allegate mihi voles Virgines Vestales? Paganum ipsæ colebant, & consequenter concubinae etant diaboli, sicut ipsis appellat Origenes; adornabant se velo virginitatis, ex quo comparabant sibi multum splendoris & gloriae, verum abhinc debant sub illo fastu, ambitionem, proprium commodum, & alia vitia, quibus conciliabant sibi contem-

S. Ambros. ptum. Sanctus Ambrosius depingit illas tribus verbis exactissime: *Vestalium Virginitas erat emptitia, temporanea & fastu plena.* Pondera horum virum verborum: *Erat emptitia:* magna conferebantur ipsis promissis, ut personas agerent

Virginum; dici ergo non potest cum veritate, ipsis Virgines fuisse, eoque amatrices non fuerint puritatis, sed magnorum proveniunt, quibus à Republica locupletabantur. *Erat temporanea:* Non devovebant se absolue & Reprehensori Virginitati, sed ad certum solummodo tempus, cuius finem expectabant anxiè, ut reliquum vitæ suæ consecrarent voluntati & concupiscentiæ, quæ tantò erat vehementior, quod tam longo tempore fuerit frustrata non nisi à spe satisfactionis & oblationis futuræ. *Erat fastu plena:* Quod prius adhuc existit, est, quod pro eo, quod vera virginitas humilitate & modestia exornet, falsa hæc & ficta ipsis impleverit fastu ac vanitate. An adducere quis audeat hoc virginitatis phantasma in conspectum Virginitatis Virginis Sanctissimæ, quæ tam admirabilis est, ut nulla alia ipsis possit comparari? Et ecce quam ob causam.

Voluntas constans conservandi S. Thomam semper puritatem & integritatem sui corporis, quod secundum S. Nullus. Thomam esse est Virginitati, cit Virginis virtus erat Sanctissima Virginis in eus uocu gradu eminentissimo. Propterea ante solij ante illa habere potuerunt hanc difficultatem voluntatem, & consequenter esse Virginis Virgines, sicut Prophetæ, Elias, Eliseus, Jeremias, Daniel, sed quis alius ante ipsam confirmavit & stabilivit in perpetuum hanc voluntatem.

luntatem per votum quoddam & ternum? Votum Virginitatis perpetua inauditum quid in Veteri Testamento ante Sanctissimam Virginem.

Nullus tam perfecte servavit hanc, sicut ipsa.

Plures post illam imitati sunt ipsius Virginitatem, & etiam ipsius votum per cuncta novi Testamenti tempora: Sed quis alius conservavit ipsam tantum cum perfectione & puritate citra hoc, quod unquam senserit vel minimum momentum concupiscentia, non magis, quam si corpus ipsius purus fuisset spiritus? Ipsa sola est, quae, cum non senserit vestrum peccati originalis, non sensit etiam fastidiosos ignis hujus infernalis reliquias, quae perseverant adhuc post aquas Baptismi in omnibus filiis Adam, cumque hic ignis naturalis sit, nunquam non periculosa quasdam ejaculator scintillas, quae saltem efficiunt, ut sensatur malum, quamvis non semper trahant in consensum. Imo Virginitas in alijs, quando conservaretur etiam semper pura, conservari tamen non potest semper pacata & tranquilla; ipsa inevitabiles suas habet luctas, & non semper est certa ipsius victoria: Nonnisi Sanctissimae Virginis Virginitas pari ratione & pura & pacata fuit, tamque secura ac certa, quasi nunquam constitisset Corpore.

Sed quando etiam supposueris, inventos fuisse quosdam alios, qui ex singularissimo gratiae privilegio.

conservaverint Virginitatē æqualiter puram & pacatam, adeo, ut nec senserint naturalis concupiscentia rebelliones; quæ alia Virginitas comparari possit Virginitati Sanctissimæ Virginis cum inaudito hoc cuncta per secula privilegio, quod nullus comprehendere potest intellectus humanus, omnes admirantur Angeli? Virginitas juncta ipsa sola Maternitati; ipsa Virgo est, & ta. Virgo & men est Mater; ipsa Mater est & tamen est Virgo; ipsa conservat perfectam quandam integratatem, & tamen concepit infantem; ipsa hunc portat statuto tempore, ipsa hunc parit, ipsa hunc lactat suis uberibus; & purissima est Virginum? Quæ alia comparari possit cum ipsa? Ecclesia id admirans de prædicat ipsam, quod sit Virgo singularis, unica, absque pari. O quam verè ipsa est incomparabilis, infinita ratione transcendens omnes alias Virgines!

Nunquam natura nec gratia producerunt ejusmodi Virginem; universus orbis similem conspexit nunquam; omnes tum Angelorum, tum hominum intellectus comprehendere non possunt in gens hoc prodigium. O portentum creaturarum omnium! Virgo Prodigia Virginum, Mater Matrium, Virgo Virginitas Matris omni tempore, ante partum, in partu, post partum suum; Virgo omni ratione ac modo, in corpore suo, in anima sua, in oculis suis, in corde suo, in cogitationibus Esi. 2.

nibus suis, in verbis suis, in affectibus suis & in desiderijs suis. Mater admirabilis, quæ sola dat totum esse suo Filio, quæ lactat ipsum mammis suis, quæ secundæ sunt & Virgines, quæ solanumne ipsum, qui universum nutrit mundum. Nunquam inveniret quis finem, si animum quis suum excurretere permitteret in consideratione infinitorum aliorum prodigiorum, quæ intueri licet in admirabili hac Virginitate. Sed hæc abundè sufficiunt ad confirmandum id, quod dixeram, quod nempè Virginitas Sanctissimæ Virginis incomparabiliter transcendet illam omnium filiorum Adæ.

Ipsius Virginitas excellit illam Angelorum.

Dixi, secundò, quod transcendat etiam illam Angelorum. Hæc veritas tam facile demonstrari & persuaderi potest, ut non nisi duobus indigeam verbis. Si orantes Angeli in cœlis disceptare de puritate vellent cum Sanctissimâ Virginie, dicere possent: Nos omnes sumus Virgines; sed hæc responderet ipsis; Ita, verum vos estis per naturam, & ego Virgo sum per gratiam; consequenter mea Virginitas, quæ supernaturalis est, longè excellit vestram. Si dicerent ipsis, nos omnes immunes sumus à minimâ impuritatis maculâ: hæc responderet ipsis; Ita; Sed hic status est vobis necessarius, & consequenter absq[ue] merito; & ego majorem vobis possideo puritatem, huncque statum libertè amplector

ac voluntariè, & consequenter magno cum meritorum cumulo. Potent ipsis dicere; non est nobis nec minima quidem ad imputitatem propensio; responderet hæc ipsis: id mirum non est, eoque putivs existatis spiritus; quomodo sentire possetis desideria Corporis è carne, quæ non habetis? Sed ego, quæ carnem circumfero humanam, non plus sentio, quæ vos, minimam erga carnem inclinationem, per nunquam intermissum gratiæ prodigium, virtute cuius supra naturalem meam attoller conditionem. Omnia igitur manifestum est, quod Virginitas Sanctissimæ Virginis longè transcedat illam Angelorum: Et tamen hoc non est, quod Virginali ipsius puritati maximum conferat splendorem.

Sed quod plurimum illustreret ipsam, est, quod mitissime imitetur Virginitatem Dei ipsis. Virginitas in Deo tam pura est, ut sit puritas ipsa, & tamen tam secunda est, ut producat & generet Deum, qui est Filius æqualis Patris suo, ita ut ipsa faciat, constituat & relinquit Patrem Virginem: Et puritas tam Virginalis est in MARIA, ut ipsa sit Virginitas ipsa, & nihil minus tam secunda est, ut producat Deum, qui unicus est Filius Matris Virginis. Pater æternus est simul Pater & Mater respectu Filij sui Unigeniti, eoque ipse sit Pater Virgo; Et Sanctissima Virgo est

est simul Pater & Mater respectu Unigeniti sui Filij, eoque ipsa sit Mater Virgo. Nunquam Virginitas fecunda est producendo Filium ex propriâ suâ substantiâ, nisi in Deo Patre, & in sola Sanctissimâ Virginie. O admirabilem Virginitatem ex utrâque parte! O portentosam conjunctionem fecunditatis cum Virginitate ex parte utrâque: Sed in quâ ex utrâque magis videtur admirabilis? Admiror illam in Patre, eoque producat ab aeterno, & permaneat Virgo in eternum; & tamen hoc tam admirabile non videtur, eoque substantia, quam producit, purè sit spiritualis; admodum igitur magis illam in Sanctissimâ Virginie, eoque substantia, quam producit, spiritualis sit & corporalis, & nihilominus semper permaneat Virgo. An altius attollere posset suam Virginitatem, quam attollendo illam ad sublimem hanc imitationem Virginitatis Dei!

Certe si Deo nascendum erat, nasci non poterat nisi ex Virginitate; & si pariendum erat Virginitati, parere non poterat nisi Deum. Sanctus Gregorius summè extollit Virginitatem considerans ipsam in suo principio: *Prima Trias Virgo est.* Dicit primam Virginem esse Sanctissimam Trinitatem. An sublimius quid dicere poterat ad ipsius laudem? Vide, quod adoranda Trinitas non solum sit prima Virgo; sed etiam non

subsistat nisi per Virginitatem infinitâ ratione fecundam, & per fecunditatem infinitâ ratione Virginem; Et hoc est, quod constituit incomprehensibilem hanc unionem Unitatis cum Trinitate, & Trinitatis cum Unitate. Deus est unus, quia est Virgo, & est Trinus, quia est secundus: Quomodo haberet unitatem, nisi haberet perfectam integratatem, absque divisione, absque partitione, & absque commixtione? Ecce quomodo ipsius Virginitas constitutat ipsius Unitatem. Sed quomodo haberet Trinitatem, nisi haberet perfectam fecunditatem, ubi una persona producit aliam? Pater producit suum Filium; Pater & Filius producunt Spiritum Sanctum; quæ admiranda magis fecunditas, quam illa quæ producit Deum? Ecce igitur, quâ ratione fecunditas producat vel constituat Trinitatem; Et haec est fecunditas Virginica, & Virginitas fecunda.

Et ecce primum exemplar perfectæ Virginitatis: *Prima Trias Virgo est.* Nonne merito adjungatur cum S. Ambroso: *Secunda S. Ambros. Virgo MARIA est?*

Virgo secunda est MARIA, secunda est quæ juxta eternum hoc Trinitatis MARIA Virginis Exemplar, formata est ad Mater Dei, perfectam ipsius similitudinem, ut omnium excellentissima sit Virginum. Secunda Virgo eximium est e typon Virginis primæ, quæ Sanctissima est Trinitas, eoque

F 3 sicut

Prima Virgo est Sanctissima Trinitas,

S. Gregorius,

S. Ambros. sicut ipsa, conjugat Virginitatem purissimam cum maximè admirandâ fœcunditate. Intelligo mysterium, dicit S. Ambrosius, Filius DEI, qui nasci non potest, nisi ex Patre Virgine in æternitate, nasci etiam non vult nisi ex Matre Virgine in tempore: Secunda nativitas degenerate non debet à primâ: Recipit ipse infinitam puritatem à DEO Patre suo, & conservat hanc Sanctissimæ Matris suæ; ipse qui delectatur & pascitur inter lilia, vult Virginitatem fœcundam divini Patris sui, & fœcundam Virginitatem Sanctissimæ Matris suæ, duo esse lilia, quæ suas constituant delicias, eoque sint ipsæ duo principia diuarum harum Nativitatum. O Virginitas fœcunda Patris! tu voluptas es Verbi æterni! ô fœcunditas Virginea Matri! tu voluptas es Verbi Incarnati.

Qaonodò
anima no-
stra imita-
tri debeat
sidera illud, imitate illud. Vis
esse sponsi cœlestis paradisus, ubi
ipse suas capiat delicias, junge
cum Virginitate fœcunditatem,
facque ambas totas cœlestes esse
& divinas. Essé Virginem cor-
pore est felicitas, quam non pos-
sident omnes; sed anima sem-
per est Virgo, quando Virgo
vult esse. Anima Virgo est;

quando pura est; pura est, quando perfectè exempta est ab omni sorte peccati; ab illo exempta est, quando sanctificatur per gratiam, animatur spiritu DEI, & divino ipsis exardescit amore; anima, quæ in hoc statu est, confetur Virgo ante DEUM: sed oportet conjungere ipsam cum Virginitate fœcunditatem. Anima fœcunda est, quando concipi bona desideria, quando patit bona virtutum pignora; fœcunda est, quando prolignit multa bona opera, preces, elemosinas, jejunia, fœcunda est, quando cor ipsis producit multos bonos. Aquis contritionis, humilitatis, patientie, obedientie & amoris DEI; quando ipsis manus charitatib[us] succurrunt proximo, quando ipsis pedes mouentur eō, ubi DEI promoven- tur honor & gloria. Felicem & millies felicem animam, quæ ita imitati novit Sanctissimæ Virginitatem & fœcunditatem Virginissimæ; auspicatissimam enim fuerit sorte, ut cœlestis sponsi evadat para- disus.

Credis te aliquid intellexisse de gloriâ Virginitatis Virginis Sanctissimæ? sed non; nihil intellexisti de eâ; audias id velim, quod magis adhuc ipsis ex tollit gloriam.

**
**

ARGU